

Arrest

nr. 181 684 van 2 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een shiitische Arabier afkomstig uit Najaf in Zuid-Irak. U bent opgegroeid in de wijk al qadesiyia. Toen u ongeveer 5 jaar oud was, zou u samen met uw familie zijn verhuisd naar de abu Taleb wijk. U bent tot het vierde leerjaar naar school gegaan. U kan een beetje lezen en schrijven. Vanaf uw tiende bent u beginnen werken. U heeft onder andere gewerkt in een bakkerij, op straat als sigarettenverkoper en nog later in een fabriek dat grond en stenen verwerkt. Eerst zou u in deze fabriek gewerkt hebben als arbeider en later als vrachtwagenchauffeur. Toen IS in 2014 oprukte, zou het te gevaarlijk zijn geworden om nog met de vrachtwagen van de ene stad naar de andere stad te rijden. U zou dan ook vanaf toen werkloos zijn geworden.

Op een dag werd u samen met uw neef betrappt op het drinken van alcohol door leden van een religieuze partij. Men zou jullie hebben meegenomen naar een huis dat tot hun organisatie behoorde. Men zou jullie hard hebben geslagen. U zou hierbij een letsel hebben opgelopen aan het oor. De volgende dag zou men jullie in een pick-up hebben rondgereden door jullie wijk. Men dwong jullie te roepen dat iedereen die alcohol drinkt, hetzelfde lot zou ondergaan als jullie. Tegen zonsondergang zou men jullie hebben vrijgelaten. U zou onmiddellijk naar huis zijn gekeerd. U had deze straf als een grote vernedering ervaren. Uw broer A. (...) zou erg boos geweest zijn op u toen u thuis aankwam en zou u geslagen hebben. U zou in de komende weken binnen gebleven zijn.

Vervolgens zou u zijn begonnen met het verkopen van alcohol. U zou via een zekere A'. (...) whiskey hebben afgenomen, dewelke u doorverkocht met een beperkte winst aan kennissen in uw vriendenkring. Op een bepaald moment zou u door uw broer A. (...) zijn opgebeld. Hij zou u gezegd hebben niet naar huis te gaan aangezien hij van jullie moeder had vernomen dat de politie net was binnengevallen en dat ze alcohol in beslag hadden genomen. Uw broer zou later die dag uw paspoort zijn komen brengen en ook nog geld. De volgende dag zou u al naar Bagdad zijn gevlucht. Van hieruit reisde u met het vliegtuig naar Erbil. Vanuit Erbil reisde u met de bus naar Turkije. Vanuit Turkije reisde u illegaal verder tot in België, waar u op 27 juli 2015 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart en uw bewijs van nationaliteit.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U verklaarde problemen te hebben gekregen omdat u op een gegeven moment betrappt werd op het consumeren van alcohol. U zou hiervoor een vernederende straf hebben gekregen. Een tijd hierna zou u besloten hebben om zelf alcohol te verkopen. Korte tijd hierna zou de politie bij u thuis zijn binnengevallen, alwaar ze een hoeveelheid alcohol van u in beslag hadden genomen. Toen u dit nieuws vernam, zou u besloten hebben het land te ontvluchten. U vreest immers veroordeeld te worden tot een lange gevangenisstraf. Dient evenwel te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet kunnen overtuigen. Vooreerst valt op dat u bij aanvang van het gehoor laat optekenen dat u in Irak geen problemen heeft gekend. Er werd u gevraagd of u de enige was in de familie die problemen heeft gekend in Irak. U antwoordde hierop letterlijk: 'ik had geen problemen. Omwille van die zaak ben ik vertrokken'. Even later geeft u aan, wel degelijk problemen te hebben gekend in Irak omwille van het feit dat u alcohol verkocht (zie gehoorverslag CGVS, vragen 52-55). Later tijdens het gehoor werd u gevraagd wanneer dan precies uw problemen zijn begonnen naar aanleiding van de verkoop van alcohol. U vroeg zich luidop af: 'welke problemen?'. U werd erop gewezen dat het uiteraard gaat over de problemen waardoor u besloot uit Irak te vluchten (zie gehoorverslag CGVS, vragen 186 en 187). Deze verklaringen van u zijn niet bepaald van aard om uw algemene geloofwaardigheid te versterken.

In verband met het incident waarbij u op heterdaad werd betrappt op het drinken van alcohol, dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde te zijn gearresteerd door leden van Al-Majlis Al-A'ala Al-Islami Al-'Iraqi (The Islamic Supreme Council of Iraq (ISCI or SIIC)). Men zou u en uw neef hebben meegenomen naar een huis, waar men jullie hardhandig zou hebben geslagen. U zou hierbij een blijvend letsel hebben opgelopen aan één van uw oren. U beweert zelfs doof te zijn aan één van uw oren. Dient evenwel te worden opgemerkt dat u geen medisch attest voorlegt ter staving van deze verklaring van u (zie gehoorverslag CGVS, vragen 141-144). Opvallend is bovendien dat u na uw vrijlating, afgezien van een enkel doktersbezoek, ook geen enkele medische zorg heeft toegediend gekregen, hoewel u toch hardhandig was aangepakt geweest en hierdoor, naar eigen zeggen, een blijvend letsel had opgelopen (zie gehoorverslag CGVS, vraag 167). Vervolgens dient opgemerkt dat u in verband met de vernederende straf tegenstrijdige verklaringen aflegde. Eerst verklaarde u dat niemand van uw familie op de hoogte was van hetgeen u was overkomen. U was namelijk beschaamd om hierover te vertellen (zie gehoorverslag CGVS, vraag 143). Later echter verklaarde u dat uw broer op de hoogte was van hetgeen u was overkomen, op het moment toen u thuiskwam, reden ook waarom hij u meteen nog een extra pak rammel gaf (zie gehoorverslag CGVS, vraag 164).

Vervolgens is het totaal onbegrijpelijk dat u besliste zelf alcohol te gaan verkopen nadat u eerder was betrappt op het drinken van alcohol en een straf diende te ondergaan die uzelf als zeer vernederend ervoer. U liet eerder tijdens het gehoor optekenen dat deze straf niet te onderschatten is. U lichtte toe dat na deze vernederende straf niemand in de wijk nog met u zou willen trouwen (zie gehoorverslag CGVS, vraag 150). U had daarvoor ook al verklaard dat u erg beschaamd was over hetgeen u was overkomen en dat u daarom uw familie niet durfde in te lichten (zie gehoorverslag CGVS, vraag 143). U werd er dan ook op gewezen waarom u dan toch besloot om nog een stap verder te gaan door alcohol te gaan verkopen. U antwoordde vervolgens dat u in deze periode psychisch vermoeid was en ook dat u het niet eens was met hen over wat men als 'haram' (onrein) moet beschouwen. U lichtte toe dat u niemand schade berokkent door alcohol te drinken. Verder liet u ook nog optekenen dat u geld nodig

had (zie gehoorverslag CGVS, vragen 170-173). Deze uitleg kan niet overtuigen, want verklaart nog steeds niet waarom u nog een stap verder bent gegaan door alcohol te verkopen ook al had u de eerder opgelopen straf als zeer vernederend ervaren.

Vervolgens overtuigt u hoegenaamd niet dat u zich effectief heeft bezig gehouden met het verkopen van alcohol. Uw verklaringen in dit verband zijn weinig doorleefd. Wanneer u werd gevraagd aan wie u allemaal alcohol verkocht gaf u een vaag antwoord. U verwees naar een groep mensen die dichtbij u stond, meerbepaald naar een zekere Al. (...) en een zekere M. (...). Wanneer u werd gevraagd of u buiten deze twee mannen, aan nog andere mensen alcohol heeft verkocht, antwoordde u dat u zich de andere namen niet meer kon herinneren (zie gehoorverslag CGVS, vragen 179 en 180). U wist verder niet wat de merken waren van de whiskey die u verkocht. U kon ze enkel beschrijven aan de hand van hoe de blikjes eruit zagen (zie gehoorverslag CGVS, vragen 177 en 178). Vervolgens dient opgemerkt dat u niet precies wist van waar uw leverancier de alcohol afnam (zie gehoorverslag CGVS 176). Al deze vage verklaringen zijn te vaag om als geloofwaardig te kunnen worden beschouwd.

Voorts is het opvallend dat uw broer A. (...) die u eerder had geslagen nadat hij was te weten gekomen dat u alcohol had gedronken, plots heel erg behulpzaam was ten aanzien van u, toen hij had vernomen dat de politie bij jullie thuis was binnengevallen en daar een alcoholvoorraad had gevonden. Niet alleen bracht hij u op de hoogte van het nieuws en adviseerde hij u om niet naar huis te komen, maar naderhand zou hij ook uw paspoort en geld hebben gebracht zodat u het land kon uitvluchten. U werd gevraagd dit te verklaren. U lichtte toe dat uw broer de rol van uw vader had overgenomen aangezien deze al lang was overleden. Dit verklaarde waarom hij destijds zo kwaad op u had gereageerd toen hij was te weten gekomen dat u alcohol had gedronken (zie gehoorverslag CGVS, vragen 191-197). Deze uitleg is op zich aannemelijk, maar het verklaart nog steeds niet waarom hij naar aanleiding van de politie-inval in jullie huis en dus de ontdekking dat u niet alleen alcohol consumeerde maar ook alcohol verhandelde, zo mild reageerde.

Bij aanvang van het gehoor liet u verder nog optekenen dat na uw vlucht uit Irak, de politie nog één keer bij u thuis is langs gekomen, op zoek naar u. U werd gevraagd of de politie toen een arrestatiebevel bij zich had. U antwoordde dat ze wellicht 'een papier' bij zich hadden. Op de vraag of u dan was veroordeeld, was u aanvankelijk niet erg duidelijk. U verklaarde dat er een 'uitspraak' was tegen u. U begon vervolgens over een vriend van u die was veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 jaar voor gelijkaardige feiten als u. Toen u dan werd gevraagd uit te leggen wat die 'uitspraak' precies inhield, haalde u aan dat voor dergelijke feiten men een gevangenisstraf van 12 jaar kon riskeren. Omdat het nog steeds niet duidelijk was, werd u opnieuw gevraagd of u al dan niet veroordeeld was tot een straf. U antwoordde nu dat u het niet wist omdat u onmiddellijk uit Irak bent gevlucht. U lichtte vervolgens toe dat als u nu zou worden gearresteerd in Irak, u meteen zou worden veroordeeld tot een gevangenisstraf. U gaf wel nog toe dat dit louter gebaserd is op uw persoonlijke vermoedens (zie gehoorverslag CGVS, vragen 67-72). Uw verklaringen in dit verband zijn incoherent en overtuigen aldus allerminst.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt vervolgens verder onderuit gehaald door volgende vaststelling. Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt dat u Irak verliet in juni 2015 (verklaring DVZ, punt 31). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u voorts dat u drie maanden voor uw vertrek begon met de verkoop van alcoholische dranken (zie gehoorverslag CGVS, vraag 174). Vreemd genoeg verklaart u eveneens dat de politie bij u binnenviel in de zesde maand en stelt u verder dat deze inval ongeveer in dezelfde maand plaatsvond waarin u begon met de verkoop van alcoholische dranken (zie gehoorverslag CGVS, vraag 188 en 190). Bovendien verklaarde u eveneens dat u ongeveer een maand nadat u de bestraffing had ondergaan van de religieuze partij begon met de verkoop van alcoholische dranken (zie gehoorverslag CGVS, vraag 175). Vreemd genoeg situeert u deze bestraffing reeds in 2014 (zie gehoorverslag CGVS, vraag 112). Uw verklaringen over de chronologie van uw voorgehouden problemen zijn bijgevolg totaal inconsistent waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate verder wordt ondermijnd.

Gezien het geheel aan bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak, inclusief Bagdad.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 10 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 15, c van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij artikel 10 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie louter vermeldt zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of de aanduiding hoe deze voormeld artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Gezien verzoekende partij geen enkele concrete aanwijzing geeft van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.3. Betreffende de opgeworpen schending van de Richtlijn 2004/83/EG en meer in het bijzonder artikel 15 sub c, wijst de Raad erop dat voormeld artikel bij de wet van 15 september 2006 werd omgezet in de vreemdelingenwet. Bijgevolg beschikt dit artikel niet langer over directe werking, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, p. 82 en 84). De schending van voormeld artikel van de richtlijn kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan

het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.6. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij niet de minste poging onderneemt om *in concreto* ook maar één van de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing die geleid hebben tot de conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door haar voorgehouden asielrelaas – zij houdt voor problemen te hebben gekend met leden van een religieuze partij omwille van het consumeren van alcohol en nadien zou zij betrappt zijn geweest op het verkopen van alcohol waardoor zij een lange gevangenisstraf vreest – te weerleggen dan wel te verklaren. Desbetreffende vaststellingen blijven dan ook onverminderd overeind en verhinderen enig geloof te hechten aan het asielrelaas van verzoekende partij.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar verschillende risicoprofielen, wijst de Raad erop dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze dient ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. Een dergelijke verwijzing naar risicoprofielen, zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij op bovenstaande wijze in gebreke blijft.

2.2.8. Waar verzoekende partij verwijst naar informatie waaruit blijkt dat soennitische Arabieren die in door ISIS bezet gebied wonen risico's lopen indien zij zich niet conformeren aan de strenge leefregels die ISIS oplegt, waarbij verzoekende partij opmerkt dat dit ook voor haar het geval was, benadrukt de Raad dat uit wat voorafgaat blijkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas. De loutere verwijzing naar de algemene situatie in Irak volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. De vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond. Bovendien is de informatie waarnaar verzoekende partij weinig relevant, nu verzoekende partij geen soenniet is en niet afkomstig is uit een door ISIS bezet gebied.

2.2.9. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: “Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend

worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak, inclusief Bagdad.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nassariyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en

dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Dit wordt bovendien bevestigd door de meer recente “COI Focus” betreffende “Irak – Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 4 augustus 2016 die door verwerende partij per aanvullende nota werd neergelegd. Volgens deze informatie beleefde Najaf ook in de periode van december 2015 tot juni 2016 een kalme periode, zonder zware veiligheidsincidenten.

De door verzoekende partij aangehaalde informatie is niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kan doen. Verzoekende partij wijst op de veiligheidssituatie in Irak en Zuid-Irak zoals deze blijkt uit het Nederlands ambtsbericht van 13 oktober 2015, waarbij zij opmerkt dat hieruit blijkt dat het aantal geweldsincidenten in Zuid-Irak gestegen is. Verder verwijst zij nog naar verschillende internationale rapporten en internetartikelen omtrent de veiligheidssituatie in Irak. De Raad stelt evenwel vast dat deze informatie geen afbreuk doet aan de motivering in de bestreden beslissing dat het geweld in de regio zich hoofdzakelijk beperkt tot sporadische terreuraanslagen die zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen en dat daarnaast het geweld in Zuid-Irak de vorm aanneemt van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Met de verwijzing naar de sporadische terreuraanslagen die plaatsvinden in Zuid-Irak en naar het gerichte geweld, met een beperkt aantal burgerslachtoffers, toont verzoekende partij niet aan dat in haar regio van herkomst, meer bepaald de provincie Najaf in Zuid-Irak, een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Zij toont dit evenmin aan met haar verwijzing naar verschillende internationale rapporten waarbij zij op zeer algemene wijze stelt dat er nog steeds een gevaar is voor de burgers in Irak. Zij laat na concrete elementen aan te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop bovenstaande analyse van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst, de provincie Najaf in Zuid-Irak, gesteund is, niet correct zou zijn. De internetartikelen waarnaar zij in haar verzoekschrift verwijst, betreffen voorts incidenten die plaatsvonden buiten haar regio van herkomst, de provincie Najaf in Zuid-Irak. De Raad wijst erop dat uit voormelde landeninformatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn en dat dan ook niet alleen rekening gehouden dient te worden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Najaf in Zuid-Irak, waar, zo blijkt uit het voorgaande, er voor burgers thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verder bemerkt de Raad nog dat de verwijzing van verzoekende partij in haar verzoekschrift naar de situatie van binnenlandse ontheemden in Irak en het standpunt van het UNHCR omtrent de toepassing van een intern vestigingsalternatief in Irak, niet dienstig is daar uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij kan terugkeren naar haar regio van herkomst, meer bepaald de provincie Najaf in Zuid-Irak.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14),

en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 6 juni 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT